

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 25 februari 1928 kl. 11 f. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion, I: 23, angående förberedande undersökning i fråga om fastställande av maximivikt å bördor, vilka mera regelmässigt bäras av i verksamhet anställda.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 23, har herr Lindley hemställt, att riksdagen måtte besluta anhålla, det Kungl. Maj:t måtte verkställa förberedande undersökning på de arbetsområden, vilka kunna tänkas bliva berörda genom fastställande av en maximivikt på 75 kilogram å de bördor, som mera regelmässigt bäras av i verksamhet anställda.

Motionen

I motiveringen till detta yrkande uppgiver motionären, att internationella arbetsbyrån i Genève upptagit frågan om maximivikt å bördor till omprövning, och då motionären befarade, att de representanter, som Sveriges regering komme att sända till nästkommande konferens, där bland andra även denna fråga komme att behandlas, kunde komma att ställa sig oförstående under påpekande av att intet yrkande i dylik riktning framkommit från arbetarhåll i vårt land, hade han ansett behövligt framlägga en motion med ovan angivna yrkande.

I anledning av vad motionären anført har utskottet inhämtat, att internationella arbetsbyråns direktör i skrivelse i mars 1926 till statsrådet och chefen för socialdepartementet anhållit om vissa upplysningar i anledning av ifrågasatt konventionsförslag rörande skyldighet att å gods, som förekommer till lastning eller lossning från fartyg, angiva godsets vikt. Förslaget var ett led i pågående arbete för ökat skydd mot faror under arbete. I detta ärende inhämtades yttrande från socialstyrelsen, som även hörde svenska transportarbetareförbundet. Härefter avgav socialministern svar till arbetsbyråns direktör den 22 november 1926. Vid årets sammanträde i maj kommer frågan att upptagas till dryftning å arbetskonferensen i Genève, men enligt där tillämpad praxis lärer denna första behandling av frågan avse att fastställa riktlinjerna för ett frågeformulär i frågan, vilket sedan i detalj utarbetas och utsändes till de olika staterna för besvarande, varefter på grundval av de inkomna svaren frågan upptages till slutlig prövning ett kommande år. Då sålunda nu förevarande fråga ännu befinner sig på ett mycket förberedande stadium och yttrande från arbetarhåll utan tvivel kommer att inhämtas, när frågan med anledning av Genève-konferensens förberedande behandling i år eventuellt kommer att längre fram behandlas av svenska myndigheter, anser utskottet det icke påkallat att nu igångsätta den av motionären begärda ut-

Utskottet.

redningen. Härtill kommer, att en utredning, som nu bleve vidtagen enligt de av motionären angivna riktlinjerna, måhända skulle visa sig vara utan värde, för det fall att arbetskonferensen beslutade en utredning på andra linjer.

Med stöd av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1928.

På utskottets vägnar:

GUSTAF W. ROOS.

Närvarande vid ärendets slutliga behandling inom utskottet: herrar *Roos, Julin, Georg Dahl, Sandén, Henrik Andersson, Fritjof Gustafsson* och *Östergren*.
